

Flu

– NurettinÖnder · 27 Haziran 2013

Hüznünün anlattığını yaşıyorum
Şiir kokuyor ellerim

Sırılsıklam sen oluyoruz
Islanıyoruz

Anlık hâyâllere durup gark oluyoruz
da
Hücrelerine tek kişilik müebbet yiyor
yalnız bedenim

Soluyor
Güllerin yaprakları
Ve dökülüyor
Senden kalan son hüznüler
Ruhumda ecnebi koku salarak

Sarhoşluğun dilini öğrenemedi bir türlü saatler
Yelkovanla akrep arasında sıkışmış zamanlarda atıyorlar naraları
çarkında ağır bir sarhoşluk peydah olmuş yalnızlığın
ayıklık kahve nöbetlerinde nefisleri

Ellerimin duasında birikiyor şaşkınlığımı
Tavaf ediyor yine gecesini bu şehrin
Dua dua diziliyor yollarına umutlar
Nerdesin kadınım?

Büyüyor gözlerimde hayatın en muzdarip y/anı
Ölüyor has bahçelerde begonviller
Boşluğun tırpanını bileliyor muhtelif yalnızlığımı
Geçmişin ayak izine tutunuyor parmaklarımı
Buradayım adam

Kehribar ekdim sensiz sabahlara
Ki saçlarının her teli kokusunu bırakmıştı izbe sokaklarıma
Durmadan farklılaşıyor sensiz bu izbe kentim
Anıların derin uğultusu ineltiyor muallak se(n)sizliği
Her kuşun intiharına bürünüyor flu bir tarih
Mavi bir kelebek konuyor saçlarına kadın

Acı bir lokma rahminde yokluğunun
Yutkunmaya takati kalmadı ruhumun

Soluğuma meylediyor ağır bir yolculuk
Akın akın akıyor ölüm bu geceye de
Şah damarımda çalgı çengi zamanı yalnızlığın
Tanığı arsız bu karanlığın
Korkuyorum adam

Sinsi bir terkediş yokluyor dam/arlarımı
Argo zamanlar doğuruyor anlarım
Savruk lisanlar bocalıyor dilimde
k
o
n
u
ş
a
m
ı
y
o
r
u
m

_____kadınım

Şimdi
Şimdi sen sus adam
Coşsun ne varsa içimizde aşka dair
Bize dair
Vuslata dair ne varsa

Ben gözlerinde eskiyim
Sen avuçlarında okşa beni
Özlem öyle büyük
Öyle büyük ki
Gel
Gamzelerine hapsed beni.....

-

--Nurettin ÖNDER-- Siyah zambak (Duru cansuyu)